

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่อนุรักษ์
งานสวนป่าปะเป่ย์น้ำร้อน

โดย

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตศรีราชา

เสนอ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคกลาง

2568

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่อนุรักษ์
งานสวนป่าไป่งน้ำร้อน

โดย

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตศรีราชา

คณะผู้จัดทำ

- นายวันรพี สุวรรณประภา หัวหน้างาน (ระดับ 6) งานสวนป่าไป่งน้ำร้อน
- นายอธิพงศ์ ประยูรญาติ พนักงาน (ระดับ 3) งานสวนป่าไป่งน้ำร้อน
- นายชัยณรงค์ ชัยมุงคล พนักงาน (ชั้น 6) งานสวนป่าไป่งน้ำร้อน

ประธานคณะสำรวจ
คณะกรรมการสำรวจ
คณะกรรมการสำรวจ

เสนอ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคกลาง

2568

คำนำ

ในปัจจุบันความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในประเทศไทยได้รับการยอมรับโดยทั่วโลกแล้วว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างไรก็ตามการใช้ประโยชน์นั้นต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ด้วยองค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้ (อ.อ.ป.) เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่สำคัญประการหนึ่งคือ ปลูกสร้างสวนป่า คุ้มครองรักษาป่าไม้ รวมถึงการฟื้นฟูป่าไม้เพื่อความยั่งยืนในการใช้ประโยชน์ป่าไม้ โดยมีพันธกิจที่สำคัญทั้งทางด้านธุรกิจและภาคบังคับด้วย การพัฒนาที่ดินสวนป่าโดยอนุรักษ์ และพัฒนาให้เป็นสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนได้เล็งเห็นว่าพื้นที่ของสวนป่าภายใต้การดูแลขององค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่สามารถใช้ช่วยเหลือและสนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

ดังจะเห็นได้ว่าสวนป่าขององค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้มีการปลูกเป็นเวลาหลายปี และเป็นพื้นที่กว้าง จึงมีบทบาทในการเป็นพื้นที่อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้ที่สำคัญ โดยเฉพาะการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตดังเดิมที่หลงเหลืออยู่ก่อนปลูกสร้างสวนป่า หรือสิ่งมีชีวิตโดยรอบพื้นที่สวนป่าที่เคลื่อนย้ายเข้ามาอาศัยในภายหลัง ซึ่งสิ่งมีชีวิตดังกล่าวอาจมีความสำคัญมากหากมีการศึกษาต่อไปในอนาคต ดังนั้นจึงต้องมีการสำรวจเบื้องต้นเพื่อทราบถึงทรัพยากรทางชีวภาพในพื้นที่ เนื่องจากเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีความสำคัญมากสำหรับการจัดการพื้นที่สวนป่าตามวัตถุประสงค์

ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกรักษาป่าไม้ให้กับคนในชุมชน และเป็นการพัฒนาต่อยอดอาชีพอันเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนโดยรอบสวนป่า ช่วยให้ชุมชนในท้องถิ่นได้ตระหนักรู้ถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่บ้านเกิด รวมทั้งเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยไม่กระทบกับความหลากหลายทางชีวภาพ

งานสวนป่าโปงน้ำร้อน องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้เขตครีรacha
องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้ภาคกลาง
องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ	หน้า
เรื่อง	
คำนำ	i
สารบัญ	ii
สารบัญตาราง	iv
สารบัญภาพ	vi
บทที่ 1 หลักการและเหตุผล	
1.1 ประวัติองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	1
1.1.1 วัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	2
1.1.2 วิสัยทัศน์	2
1.2 หลักการและเหตุผลการจัดทำการรับรองการจัดการป่าไม้	2
1.2.1 วัตถุประสงค์	4
1.2.2 เป้าหมาย	4
1.2.3 พื้นที่ดำเนินการ	5
1.2.4 ขอบเขตการดำเนินงาน	5
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ศึกษา	
2.1 ประวัติสวนป่า	6
2.2 ตำแหน่งที่ตั้ง	6
2.3 สภาพพื้นที่โดยทั่วไป	6
2.4 การบริหารงานของสวนป่า	7
2.5 กิจกรรมของงานสวนป่า	7
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	
3.1 การศึกษาโครงสร้างป่าและองค์ประกอบพรรณพืช	9
3.1.1 คัดเลือกพื้นที่ตัวอย่าง	9
3.1.2 ประเมินค่าดัชนีความสำคัญของพรรณพืช	9
3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	10
3.2 การศึกษาความหลากหลายของสัตว์ป่า	11
3.2.1 วิธีการ	11
3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	13

เรื่อง	สารบัญ (ต่อ)	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา		
4.1 ความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพืช		18
4.2 ความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า		23
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ		
สรุป		29
5.1 ความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพืช (Plant diversity)		29
5.2 ความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า (Wildlife diversity)		29
ข้อเสนอแนะ		30
เอกสารอ้างอิง		31
ภาคผนวก		32

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับไม้ต้น (Tree) สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	20
2 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับไม้หนุ่ม (Sapling) สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	21
3 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับกล้าไม้ (Seedling) สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	22
4 ความหลากหลายและความซุกชุมของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	24
5 ชนิด ความซุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าสวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	25
6 ชนิด ความซุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าสวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	25
7 ชนิด ความซุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าสวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	26
8 ชนิด ความซุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าสวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	27
9 สถานภาพอนุรักษ์ และสถานภาพตามกฎหมายของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน	28

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1 ลักษณะของแปลงตัวอย่างเก็บข้อมูลโครงสร้างและองค์ประกอบพรมพืช	9
2 ลักษณะพื้นที่ศึกษาที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ สวนป่าป้องกันน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	18
3 ลักษณะพื้นที่ศึกษาที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ สวนป่าป้องกันน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี (สำรวจสัตว์ป่า)	23

ภาพภาคผนวกที่

1 พันธุ์ไม้ที่พบในพื้นที่อนุรักษ์	33
2 สัตว์ป่าที่พบในพื้นที่อนุรักษ์	34

1.1 ประวัติองค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้

ย้อนไปในอดีตประเทศไทยได้ซื้อว่ามีป้าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะในภาคเหนือเป็นแหล่งไม้สัก อันมีค่าที่ดึงดูดให้คนมาตัดไม้ออกมาใช้สอยและจำหน่ายกันอย่างแพร่หลาย ทั้งในและต่างประเทศ เดิมนั้น สัมปทานการทำไม้และการแปรรูปไม้ล้วนตกอยู่ในมือของชาวต่างชาติแทนทั้งสิ้น จนมาถึง พ.ศ. 2455 สมัยที่ Mr.W.F. Lloyd เป็นเจ้ากรมป้าไม้ได้พิจารณาเห็นว่ารัฐบาลไทยควรจะทำไม้สักออกจากป้าและทำ การค้าไม้สักเองบ้างเพื่อให้พนักงานได้มีความรู้ความชำนาญ ด้านการทำไม้ จะได้ตรวจสอบและควบคุมการทำไม้ของเอกชนได้ ขณะเดียวกันก็ยังเป็นการช่วยรักษาระดับราคามาในตลาดไม้ให้ผันแปรไปตามความพอกใจของพ่อค้ารายใหญ่ อีกทั้งยังทำให้หน่วยงานราชการได้รับความสะดวกจากการซื้อขายในระหว่าง ราชการตัวยั่งกันเองในราคาน้ำที่เป็นธรรมและได้มาตรฐานภาพดี ด้วยคำริบบิ่งป้าไม้จึงได้เริ่มทำไม้สักเองที่ป้าแม่ แออด จังหวัดเพชร และล่องลงมาขายที่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ จากนั้นได้ขยายการทำไม้ในป้าอื่นๆ เพิ่มเติมตามกำลังของเจ้าหน้าที่ ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดินเมื่อปี พ.ศ. 2475 กระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของกรมป้าไม้ในขณะนั้น ได้มีพระราชกฤษฎีกา การจัดระเบียบร่างการใน กระทรวงเศรษฐกิจ พ.ศ. 2476 กำหนดให้ตั้งกองทำไม้ขึ้นเป็นราชการสวนกลาง สังกัดกรมป้าไม้ เพื่อทำไม้ สักออกจำหน่ายเป็นรัฐพัสดุโดยตรง ซึ่งในระยะแรกของการดำเนินงานประสบปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะนำมาใช้จ่ายในด้านต่างๆ รวมถึงเงินเดือนของพนักงานเนื่องจากกระทรวงการคลังได้ตัดเงินงบประมาณของกองทำไม้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2490 เป็นต้นมา ดังนั้นจึงมีทรัพย์สินที่รับมาจากกองทำไม้เดิม พร้อมกับการทำสัมปทานการทำไม้สักตลอดจนไม่ชุ่งสักที่มีทั้งหมดในขณะนั้น

คณะรัฐมนตรีใน ขณะนั้นจึงมีมติให้ยุบกองทำไม้และจัดตั้งองค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้ ขึ้นแทน เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2490 โดยให้เป็นส่วนงานในสังกัดกรมป้าไม้ มีภารกิจหลักด้านการทำไม้ ขณะเดียวกันก็ให้รับงานแปรรูปไม้ของโรงเรือยักษ์ และงานเก็บขายของป่าบางชนิดซึ่งอยู่ในความควบคุมของกรมป้าไม้ขณะนั้นมาดำเนินการด้วย ผู้บริหารและพนักงานในยุคบุกเบิกของสมัยนั้นก็ได้พยายามขวนข่ายร่วมกันทำงานจน องค์กรค่อยๆ ตั้งตัวได้ในที่สุดและมั่นคงขึ้น ประจำกับเป็นช่วงจังหวะที่สัมปทานป้าไม้ของบริษัทต่างชาติในปั่นต่างๆ สิ้นอายุลง และรัฐบาลมีนโยบายจะทำป้าไม้สักเองให้มาก ยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรที่จะยกองค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้ ขึ้นเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ กว้างขวาง ดำเนินการได้โดยอิสระ มีความคล่องตัวในการทำงานได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้จึงมีสถานะเป็นนิติบุคคล ตั้งแต่นั้นมา (องค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้, 2562)

1.1.1 วัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) เดิมเป็นส่วนงานในสังกัดกรมป่าไม้โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2490 โดยมีภารกิจหลักการทำไม้ ซึ่งในเวลาต่อมาธุรกิจมีนโยบายจะทำป่าไม้สักให้มากยิ่งขึ้น และยกสถานะองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นนิตบุคคล จึงได้ตราพระราชบัญญัติ จัดตั้งองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นรัฐวิสาหกิจ ให้ขึ้นตรงกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ.2499 โดยพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2499 และ ม ก า ร แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ พ.ศ.2517 ,พ.ศ.2533 และ พ.ศ.2542 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (ฉบับที่ 5) วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2546 ให้โอนองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ไปเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2559 ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (ฉบับที่ 6) วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2559 แก้ไขเพิ่มเติมในวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งข้อ 5 โดยพระราชบัญญัติ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง มี 6 ประการ ดังนี้

- 1) อำนวยบริการแก่รัฐ และประชาชนในอุตสาหกรรมป่าไม้
- 2) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่น เกี่ยวกับการทำไม้และเก็บขายของป่า แปรรูปไม้ การทำไม้ อัด อบไม้ อัดน้ำยาไม้ กลั่นไม้ และประดิษฐ์ หรือผลิตวัตถุหรือสิ่งของจากไม้และของป่า และธุรกิจที่ต้องเนื่องคล้ายคลึงกัน รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องไม่ทางการป่าไม้
- 3) ปลูกสร้างสวนป่าคุ้มครองรักษาป่าไม้ และบูรณะป่าไม้เพื่อประโยชน์แก่การป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเอง หรือเป็นการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือรัฐ
- 4) วิจัย คนค้า และทดลองเกี่ยวกับผลิตผล และผลิตภัณฑ์ในด้านอุตสาหกรรมป่าไม้
- 5) ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การปลูกฝังทัศนคติ และความสำนึกรักในการคุ้มครอง ดูแลรักษาป่า บูรณะ และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการอนุรักษ์และบริบาลช้างเลี้ยงของไทย ตลอดจนดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการจัดทำที่พัก การอำนวยความสะดวก หรือการให้บริการในกิจการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือกิจการอื่นใด เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการดังกล่าว
- 6) ดำเนินธุรกิจ หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง หรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) (องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้, 2562)

1.1.2 วิสัยทัศน์

“สร้างสรรค์สวนป่าเศรษฐกิจเพื่อความยั่งยืน”

1.2 หลักการและเหตุผลการจัดทำกรรับรองการจัดการป่าไม้

องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ปลูกสร้างสวนป่า คุ้มครองรักษาป่าไม้ และบูรณะป่าไม้เพื่อประโยชน์แก่การป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเองหรือเป็นการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือรัฐ โดยได้กำหนดพันธกิจด้านธุรกิจ ประกอบด้วย การพัฒนาที่ดินสวนป่า โดยอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคการป่าไม้ (Forestry Sector) เป็นรากฐานการผลิตและบริการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่นอย่างครบวงจร เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ไม้ของประเทศอย่างพอเพียงและยั่งยืน ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมไม้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และธุรกิจบริการที่มีป่าไม้เป็นพื้นฐานให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐาน มีการจัดการด้านการตลาดอย่างครบวงจร พัฒนาระบบและสร้างกลไกการตลาดไม้เศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนปลูกไม้เศรษฐกิจ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการปลูกและใช้ประโยชน์ไม้เศรษฐกิจ เพื่อให้

การปลูกไม้เศรษฐกิจได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าและยั่งยืน และพันธกิจด้านบริการสังคม ประกอบด้วย การพัฒนาชุมชนห้องถังโดยใช้สวนป่าเป็นฐานในการดำเนินงานช่วยเหลือสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่เกษตรกร รอบเขตสวนป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง อนุรักษ์ และพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนมีส่วนร่วม

ปัจจุบันทั่วโลกให้ความตระหนักกับปริมาณป่าไม้ที่ลดลง รวมทั้งมีการใช้ไม้ และส่วนประกอบอื่นๆ จากต้นไม้ ผลิตภัณฑ์และวัสดุที่มาจากการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและสิทธิ์ต่างๆ อีกทั้งยังไม่มีการจัดการที่ถูกต้องเพื่อให้มีปริมาณไม้ที่พอใช้ และสามารถส่งเสริมการอนุรักษ์ไปพร้อมกัน กลุ่มองค์กรเอกชนจากทั่วโลก อาทิ กลุ่มอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม ผู้ค้าไม้ ผู้ผลิตสินค้าไม้ กลุ่มชนพื้นเมือง และองค์กรผู้ให้การรับรองไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จึงจัดตั้งองค์กร FSC หรือ Forest Stewardship Council ขึ้นในปี พ.ศ. 2536 เพื่อกำหนดมาตรฐานระบบการให้การรับรองด้านการจัดการป่าไม้ และผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของไม้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ได้จากป่า โดยให้ความสำคัญทั้ง ด้าน สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ทั้งนี้จะมีการประทับเครื่องหมาย FSC เป็นสัญลักษณ์หรือใบรับรอง สำหรับผลิตภัณฑ์หรือป่าไม้ที่มีใบรับรองหรือมี โลโก้ FSC นั้น สามารถรับประกันได้ว่าเป็นไม้ และผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ไม้จากป่าธรรมชาติ หรือแปลงป่าไม้ที่มีการจัดการป่าอย่างถูกต้อง ตามหลักการที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีมาจาก การทำการทำลายป่าธรรมชาติ ในส่วนของการรับรองป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่ม แรก คือ การรับรองการจัดการป่าไม้ (Forest Management Certificate) การดำเนินการดังกล่าวหมาย สำหรับผู้ประกอบการที่ดำเนินการในเรื่องป่าไม้ สวนป่า ทรัพยากรป่าไม้ ป่าธรรมชาติ และกลุ่มที่สองคือ Chain of Custody Certificate หรือ COC เป็นการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้จากสวนป่าไปยังจุดหมายปลายทางสุดท้ายที่ไม่ไปอยู่จนถึงมือผู้ซื้อในตลาดไม้โลก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนตลอดเส้นทางดังกล่าว ซึ่งหมายความว่า สำหรับผู้ประกอบการที่ใช้ผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ โรงพิมพ์ อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ และอุตสาหกรรมเกี่ยวกับไม้ เป็นต้น

ปัจจุบันพื้นที่ป่าที่ได้รับการรับรองจาก FSC เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ทั่วโลกต่างให้ความสนใจในการจัดการป่าไม้ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ FSC กำหนด รวมทั้งประเทศไทยด้วยเช่นกัน การได้รับ การรับรองจาก FSC เป็นการสร้างโอกาสทางการค้าและการส่งออกผลผลิตไม้และสินค้าที่ทำจากไม้ ไปยัง ประเทศต่างๆ ที่มีข้อจำกัดและครอบที่สำคัญเกี่ยวกับการรับรองพื้นที่ป่า (Forest Certification) ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นเครื่องมือและหลักประกันด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน สร้างรายได้ให้ชุมชนชาวชนบท รักษาสภาพแวดล้อมให้กับองค์กรได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การจัดการป่าไม้ตามแนวทาง FSC ยังช่วย ส่งเสริมในด้านการเพิ่มพูนความหลากหลายทางชีวภาพ ความหลากหลายในชั้นอายุของต้นไม้ ก่อให้เกิด การอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ และช่วยลดผลกระทบต่อ生物ในป่าธรรมชาติที่อยู่ใกล้เคียงได้ในระดับหนึ่ง

เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) บรรลุตามวัตถุประสงค์และพันธกิจ ที่ตั้งไว องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ จึงได้มีการดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง และการดำเนินการที่นับว่ามีความสำคัญประการหนึ่ง ก็คือ การจัดทำระบบการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน เพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานของ Forest Stewardship Council (FSC) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ และดัชนีชี้วัดที่ทางองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ FSC อยู่หลายประการ ซึ่งการกันพื้นที่ของสวนป่าไว้ โดยกำหนดพื้นที่อนุรักษ์รวมต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่สวนป่าทั้งหมด นับว่า เป็นหนึ่งในกฎเกณฑ์สำคัญ เพื่อคงพื้นที่ ดังกล่าวไว้สำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity) ทั้งพืชพรรณและสัตว์ป่าของภูมิภาคให้ดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติต่อไปอย่างสมดุลกับการดำเนินกิจกรรมการทำไม้

ดังนั้น การสำรวจ และรวบรวมข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพภายในพื้นที่อนุรักษ์ไว้ของแต่

ลະสວນປ່າງຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະມີຄວາມຈຳເປັນເຮັດວຽກທີ່ຕ້ອງດຳເນີນເພື່ອໃຫ້ເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານສໍາຫຼັບການຈັດກາຮັນປ່າຍຢ່າງຍິ່ງຍືນຕາມຫລັກເກີນທີ່ຂອງ FSC ໃນປຶງປະມານ 2568 ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນການສໍາວົງແລະຮັບຮຸ່ມຂໍ້ມູນຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາໃນພື້ນທີ່ສວນປ່າກາຍໃຫ້ກາຣຸແລ້ວອອກອົງການອຸທະກຣມປ່າໄມ້ ສໍາເຮົາຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ຕ່ອໄປ

1.2.1 ວັດຖະປະສົງ

ເພື່ອສໍາວົງສຕານພາພວກຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາໃນພື້ນທີ່ອຸ່ນຮັກໜີຂອງຈານສວນປ່າໂປ່ງນໍ້າຮ້ອນ ຈັງຫວັດຈັນທບ່ຽນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການອຸທະກຣມປ່າໄມ້ ແລະຊຸມໝາຍທີ່ວັດຈັນ

1.2.2 ເປົ້າໝາຍ

ເພື່ອກາຮັບຮຸ່ມ ແລະສໍາວົງຂໍ້ມູນຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາພື້ນຖານແລະສັດວົ່ປ່າໃນພື້ນທີ່ເພື່ອກາຮັບຮຸ່ມຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາຂອງສວນປ່າ ແລະຈັດທໍາຮາຍງານຜົດການສໍາວົງຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາພື້ນຖານແລະສັດວົ່ປ່າ ກາຍໃນພື້ນທີ່ອຸ່ນຮັກໜີຂອງສວນປ່າ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ວັດຈັນ ແລະຊຸມໝາຍທີ່ວັດຈັນ ອັນເປັນການສັບສົນການດຳເນີນງານຂອງ ອ.ອ.ປ. ໃນກາງວາງແຜນການບໍລິຫານຈັດກາດ້ານກາຮັບຮຸ່ມຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາແລະພັດທະນາການໃຫ້ປະໂຍບໂດຍຊຸມໝາຍ ບນຫຼານຄວາມໜາກໜາຍຂອງທຮພາກການໃນທົ່ວອັນ ເປັນແລ່ງສຶກຍາທາງຮຽນມາຕີເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຕະຫຼາກ ແລະເຫັນຄຸນຄ່າຄວາມສຳຄັນຂອງທຮພາກການຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາ ຕລອດຈົນເພື່ອເປັນກາຮັບຮຸ່ມຂໍ້ມູນພື້ນຖານສໍາຫຼັບການຈັດກາສວນປ່າຢ່າງຍິ່ງຍືນຕາມຫລັກເກີນທີ່ຂອງ FSC

1.2.3 ພື້ນທີ່ດຳເນີນການ

ສວນປ່າໂປ່ງນໍ້າຮ້ອນມີພື້ນທີ່ເພື່ອກາຮັບຮຸ່ມໃນດັ່ງເດືອນ ຈຳນວນ 386.11 ໄວ

1.2.4 ຂອບເຂດການດຳເນີນງານ

ຂັ້ນຕອນການສໍາວົງຈາກສນາມ ໂດຍແບ່ງວິທີການສໍາວົງຄວາມໜາກໜາຍທາງຊີວາພາອອກເປັນ 2 ກລຸ່ມ ຄືວ

- 1) ຄວາມໜາກໜາຍຂອງພຽບປື
- 2) ຄວາມໜາກໜາຍຂອງສັດວົ່ປ່າ

2.1 ประวัติสวนป่า

งานสวนป่าโโป่งน้ำร้อน (สวนป่าโครงการที่ 4) สังกัดองค์การอุตสาหกรรมป่าเขตศรีราชา องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคกลาง เป็นสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานที่พันอายุการบำรุงรักษา (6 ปี) ไปแล้ว ดังนี้

2.1.1 พื้นที่รับมอบแปลงที่ 1 (แปลงที่ตั้งสำนักงานสวนป่า บ้านเครือหาวย) ของบริษัทศรีเมหาราชา จำกัด อำเภอโโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ตามทะเบียนบันทึกการรับมอบ - ส่งมอบสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานที่พันอายุการบำรุงรักษา (6 ปี) ไปแล้วระหว่างกรมป่าไม้ โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ 1891/2532 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532 กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ 4/2533 ลงวันที่ 9 มกราคม 2533 เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2533 รวมพื้นที่ตามทะเบียนกรมป่าไม้ 4,628.24 ไร่

2.1.2 พื้นที่รับมอบแปลงที่ 2 (แปลงคลองตาดា) ของบริษัทจันทบุรีทำไม้ จำกัด อำเภอโโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ตามทะเบียนบันทึกการรับมอบ - ส่งมอบสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานที่พันอายุการบำรุงรักษา (6 ปี) ไปแล้วระหว่างกรมป่าไม้ โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ 1891/2532 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532 กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามคำสั่งองค์กร อุตสาหกรรมป่าไม้ ที่ 4/2533 ลงวันที่ 9 มกราคม 2533 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535 รวมพื้นที่ตามทะเบียนกรมป่าไม้ 1,845 ไร่

2.2 ตำแหน่งที่ตั้ง

สำนักงานของสวนป่าโโป่งน้ำร้อน ตั้งอยู่เลขที่ 57 หมู่ที่ 8 ตำบลโโป่งน้ำร้อน อำเภอโโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี UTM 48219029 E / 1428194 N อยู่ห่างจากจังหวัดจันทบุรี ประมาณ 60 กิโลเมตร และห่างจากที่ตั้งสำนักงานองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ (ถนนราชดำเนินนอก) จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประมาณ 300 กิโลเมตร

2.3 สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

สภาพภูมิประเทศ พื้นที่โดยทั่วไปทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก เป็นป่าไม้ ภูเขา และที่ราบสูง เป็นส่วนใหญ่ ทิศใต้เป็นมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม สลับกับเนินเขา ลักษณะดิน ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย มีหินภูเขาขึ้นกระเจียบบางพื้นที่ ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 150 - 190 เมตร สภาพภูมิอากาศ โดยทั่วไปตั้งอยู่ในเขตที่มีอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุดติดต่อกันประมาณ 6 เดือนต่อปี มีอุณหภูมิ ต่ำสุดในรอบปี คือเดือน ธันวาคม วัดได้ 13.10 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 28.46 องศาเซลเซียส ณ ดูหน้า ตั้งแต่กลางเดือน พฤษภาคม ถึงกลางเดือน กุมภาพันธ์

2.4 การบริหารงานของส่วนป่า

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ระดับ/ (ชั้น)	อัตราเลขที่
1	นายวันพี สุวรรณประภา	หัวหน้างาน	6	00 1006 56 1386
2	ว่าง	-	-	00 1006 45 1387
3	นายอธิพงศ์ ประยูรญาติ	พนักงาน	3	00 1006 14 1388
4	ว่าง	-	-	00 1006 14 1389
5	นายชัยณรงค์ ชัยมุงคล	พนักงานปฏิบัติการ	(6)	00 1006 (06) 1390
6	ว่าง	-	-	00 1006 (05) 1391
7	ว่าง	-	-	00 1006 (05) 1392

2.5 กิจกรรมของงานส่วนป่า

2.5.1 แผนการจัดการด้านเศรษฐกิจ งานส่วนป่าไปงั้น้ำร้อนมีแนวทางการดำเนินงานของส่วนป่า ดังนี้

- 1) กิจกรรมปลูกสร้างและดูแลสวนป่าแปลงเก่า งานส่วนป่าไปงั้น้ำร้อน มีกิจกรรมที่ถือปฏิบัติคือ การดูแลตรวจสอบตลาดตระเวนพื้นที่ ป้องกันไฟและการลักลอบตัดไม้ ดูแลกำจัดวัชพืช ตัดแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ย ให้กับไม้ย่างพาราและไม้ยุคลาลิตัตส สำรวจกำลังผลิต เป็นต้น
- 2) กิจกรรมการผลิตน้ำย่างพารา ควบคุมการกรีดยางพาราให้ได้ปริมาณน้ำย่างพารา เป็นไปตามแผนการดำเนินการรายปี เพื่อเป็นรายได้ให้แก่น่วยงาน
- 3) กิจกรรมการทำไม้เตี้ร์ว และไม้ย่างพารา ควบคุมการทำไม้ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการรายปี เพื่อเป็นรายได้ให้แก่น่วยงาน
- 4) ป้องกันการลักลอบตัดไม้และบุกรุกพื้นที่ส่วนป่า
- 5) บริหารจัดการสวนป่า ตามแผนการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน

2.5.2 แผนการจัดการด้านสังคม งานส่วนป่าไปงั้น้ำร้อนมีแนวทางการดำเนินงานของส่วนป่า ดังนี้

- 1) เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน
- 2) เป็นแหล่งสร้างงานและสร้างโอกาสให้คนในท้องถิ่นมีงานทำ
- 3) ชาวบ้านบริเวณรอบสวนป่ามีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- 4) ช่วยเหลือ สนับสนุนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนในท้องถิ่น
- 5) ประชุมร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และชุมชนรอบๆสวนป่า
- 6) มุ่งดำเนินการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับมวลชนรอบสวนป่า โดยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกิจกรรมที่หน่วยงานใกล้เคียงขอความอนุเคราะห์อย่างเต็มความสามารถ

2.5.3 แผนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม งานสวนป่าเป็นน้ำร้อนมีแนวทางการดำเนินงานของสวนป่า ดังนี้

1) เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แก่โลก เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้และดูงานได้หลายอย่าง อาทิ เช่น

สวนป่าเศรษฐกิจ ป่าอนุรักษ์

2) มีการสร้างฝายชะลอน้ำ เพื่อดักตะกอนและกักเก็บไว้ใช้ในหน้าแล้ง

3) มีการติดป้ายอนุรักษ์ตามจุดต่างๆ ในสวนป่า เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คนในท้องถิ่นรับทราบถึงการอนุรักษ์ภายในสวนป่า

4) กำหนดพื้นที่อนุรักษ์ในเขตสวนป่า

5) ให้ความรู้และส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน

6) มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรและชาวบ้านให้ทราบถึงความหมายและตระหนักรถึงความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ

7) มีการสำรวจเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า

การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า ในครั้งนี้ มีขั้นตอนการสำรวจภาคสนาม โดยแบ่งวิธีการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1 การศึกษาโครงสร้างป่าและองค์ประกอบพรรณพืช มีขั้นตอนในการสำรวจดังนี้

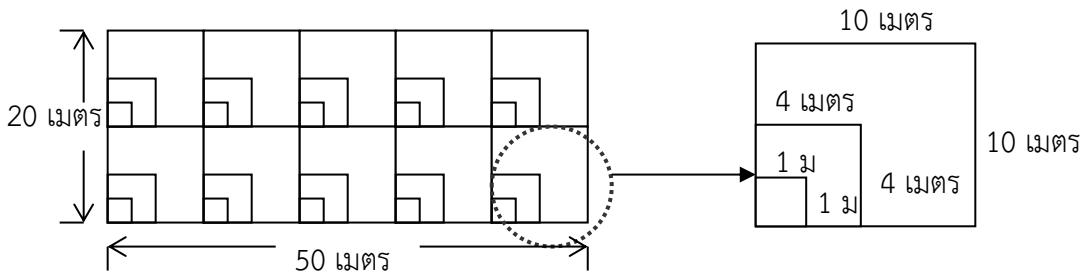
3.1.1 คัดเลือกพื้นที่ตัวอย่างในบริเวณพื้นที่ที่กันไว้สำหรับเป็นพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า เพื่อเป็นตัวแทนการศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบพรรณพืชภายในป่า และนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการเปรียบเทียบองค์ประกอบชนิดพันธุ์พืชในป่าธรรมชาติบริเวณใกล้เคียง ว่าภายในพื้นที่อนุรักษ์นั้นมีการสืบต่อพันธุ์ตามธรรมชาติ (natural regeneration) ของชนิดพันธุ์พืชดั้งเดิม (native species) มากน้อยเพียงใด ในที่นี่จะใช้การสุ่มแบบเจาะจง (purposive random sampling) บริเวณที่ถือว่าเป็นหมู่ไม้ที่เป็นตัวแทนที่ดีของพื้นที่อนุรักษ์ด้วยวิธีการวางแปลงตัวอย่างชั่วคราว (temporary plot) ขนาด 20 เมตร x 50 เมตร (จำนวนอย่างน้อย 3 แปลงต่อหนึ่งพื้นที่) โดยแบ่งเป็นแปลงย่อยขนาด 10 เมตร x 10 เมตร, 4 เมตร x 4 เมตร และ 1 เมตร x 1 เมตร จำนวนอย่างละ 10 แปลง เพื่อใช้ในการสำรวจ (ภาพที่ 1)

1) ไม้ใหญ่ (tree) คือไม้ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก 1.30 เมตร (Diameter at breast height, DBH) มากกว่า 4.5 cm

2) ไม้หนุ่ม (sapling) คือไม้ที่มีขนาด DBH น้อยกว่า 4.5 cm แต่สูงเกิน 1.3 m

3) กล้าไม้ (seedling) คือไม้ที่มีความสูงน้อยกว่า 1.30 เมตร

สำหรับพันธุ์ไม้ที่ไม่สามารถทำการจำแนกชนิดได้ในภาคสนามจะใช้วิธีเก็บตัวอย่าง (Specimens) จำนวนชนิดละ 5 ตัวอย่างเพื่อนำมาจำแนก

ภาพที่ 1 ลักษณะของแปลงตัวอย่างเก็บข้อมูลโครงสร้างและองค์ประกอบพรรณพืช

3.1.2 ทำการประเมินค่าดัชนีความสำคัญของพรรณพืช (Importance Value Index, IVI) ของพืชแต่ละชนิดในสังคมเพื่อการวิเคราะห์หานิพันธุ์ไม้เด่นที่สามารถนำมาใช้เป็นตัวดัชนีชี้วัด (Indicator) ของแต่ละชนิดป่าได้พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพของป่าในที่นี่ใช้ค่าดัชนีความหลากหลายของ Shanon-Wiener Index สำหรับการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหลากหลายระหว่างระบบ针阔混生林 (Shrubland)

3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์ค่าต่างๆ ประกอบด้วย ความหนาแน่น ความถี่ ความเด่น ค่าความถี่สัมพัทธ์ ค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ ค่าความเด่น และค่าดัชนีความสำคัญของชนิดไม้ ดังนี้ (ดอกรัก และอุทิศ, 2552)

1) ความหนาแน่น (Density, D) คือจำนวนต้นไม้ทั้งหมดของชนิดพันธุ์ที่กำหนดที่ปรากฏในแปลงตัวอย่างต่อหน่วยพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$D = \frac{\text{จำนวนต้นทั้งหมดของชนิดพันธุ์ไม้ที่กำหนดที่ปรากฏในแปลงตัวอย่าง}}{\text{หน่วยพื้นที่ทั้งหมดของแปลงตัวอย่างที่สำรวจ}} \times 100$$

2) ความถี่ (Frequency, F) หมายถึง อัตรา้อยละของจำนวนแปลงตัวอย่างที่ปรากฏพันธุ์ไม้ชนิดนั้นต่อจำนวนแปลงที่ทำการสำรวจ

$$F = \frac{\text{จำนวนแปลงตัวอย่างที่ชนิดไม้ชนิดนั้นปรากฏ}}{\text{จำนวนแปลงตัวอย่างทั้งหมดที่สำรวจ}} \times 100$$

3) ความเด่น (Dominance, Do) ในที่นี้ใช้ความเด่นด้านพื้นที่หน้าตัด (Basal Area, BA) ของลำต้นไม้ที่ได้จากการวัดที่ระดับความสูง 1.30 เมตร จากพื้นดินต่อพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$Do = \frac{\text{พื้นที่หน้าตัดของต้นไม้ทั้งหมด}}{\text{พื้นที่ที่ทำการสำรวจ}} \times 100$$

4) ค่าความถี่สัมพัทธ์ของชนิดไม้ (Relative Frequency, RF) คือสัดส่วนของความถี่ของชนิดไม้ที่ต้องการต่อค่าความถี่ทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RF_A = \frac{\text{(ความถี่ของชนิดไม้ A)}}{\text{ความถี่ของไม้ทุกชนิดในสังคม}} \times 100$$

5) ค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ชนิดไม้ (Relative Density, RD) คือสัดส่วนของความหนาแน่นของชนิดไม้ที่ต้องการต่อค่าความหนาแน่นทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RDA = \frac{\text{(ความหนาแน่นของชนิดไม้ A)}}{\text{ความหนาแน่นของไม้ทุกชนิดในสังคม}} \times 100$$

6) ค่าความเด่นของชนิดไม้ (Relative Dominance, RD) คือค่าสัดส่วนของความเด่นของชนิดไม้ที่ต้องการต่อค่าความเด่นทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RDOA = \frac{\text{(ความเด่นของชนิดไม้ A)}}{\text{ความเด่นของไม้ทุกชนิดในสังคม}} \times 100$$

7) ค่าดัชนีความสำคัญของชนิดไม้ (Importance ValueIndex, IVI) คือผลรวมของค่าความสัมพัทธ์ต่างๆ ของชนิดพันธุ์ไม้ในสังคมนั้นซึ่งหาได้จากสูตร

$$IVI_A = RFA + RDA + RDOA$$

3.2 การศึกษาความหลากหลายของสัตว์ป่า

ทำการเก็บข้อมูลสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังแยกออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians) สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) และนก (Birds)

3.2.1 วิธีการ

โดยการสำรวจภาคสนาม จานวนทำการวางแผนการสุ่มตัวอย่าง โดยเลือกวิธี Base Line และวางแผนแบบเป็นระบบ โดยมีรายละเอียดการศึกษาแตกต่างกันตามกลุ่มของสัตว์ป่า ดังต่อไปนี้

1) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

(1) การใช้ตาข่ายดัก (Mist Net) เป็นการศึกษาเพื่อทำการตรวจสอบชนิด โดยใช้ตาข่ายดักเบอร์ 4 ทำการดักสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า สัตว์ที่จับได้จะถูกนำมาจำแนกชนิด จดบันทึกบริเวณและช่วงเวลาที่พบ ทำการซึ่งน้ำหนัก วัดขนาดความยาวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้แก่ ความยาวหาง (Tail:T) ความยาวจากปลายจมูกถึงโคนหาง (Head and Body:HB) ความยาวฝ่าตีนหลัง (Hind Foot:HF) ความยาวหู (Ear:E) ความยาวแขน (Fore Arm:FA) ทำการบันทึกภาพจากนั้นทำการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ

(2) การสำรวจตามถิ่นที่อยู่อาศัย (Habitat types) เป็นการสำรวจตามลักษณะที่อยู่อาศัยเฉพาะตัวของสัตว์ เช่น ตามโพรง เป็นต้น รวมทั้งร่องรอยของสัตว์ป่าที่พับในพื้นที่ สัตว์ที่พบจะทำการจดบันทึกชนิดและบริเวณที่พบ สัตว์ที่จับได้จะทำการซึ่งน้ำหนักและวัดความยาวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำการบันทึกภาพจากนั้นทำการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ

(3) การใช้กรงดักสัตว์ (Life trap) ใช้กรงขนาด $6'' \times 6'' \times 12''$ พร้อมเหยื่อผลไม้ วางกรงตามแนวเส้นการสำรวจในพื้นที่สวนป่า สัตว์ที่จับได้ทำการวัดขนาดและปล่อยสู่ธรรมชาติ เช่นเดียวกัน

(4) การสำรวจโดยอ้อมจากการสอบถาม โดยคัดเลือกรายภูมิที่มีบ้านเรือน หรือมีที่ทำการน้อยใกล้พื้นที่สวนป่า หรือเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่า ที่มีความรู้เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ป่า โดยให้บันทึกชนิดพันธุ์ บริเวณที่พบ และช่วงเวลา

2) นก

(1) การสำรวจบนเส้นทาง (Roadside Survey) เป็นการเดินสำรวจไปตามเส้นทางเดินในแต่ละพื้นที่ป่าหรือเส้นทางถนนซึ่งใช้ในการเดินทางระหว่างพื้นที่ศึกษาแต่ละแห่ง บันทึกชนิด และจำนวนนกที่พบ

(2) การสำรวจโดยอ้อมจากการสอบถาม โดยคัดเลือกรายภูมิที่มีบ้านเรือน หรือมีที่ทำการน้อยใกล้พื้นที่สวนป่า หรือเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่า ที่มีความรู้เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ป่า โดยให้บันทึกชนิดพันธุ์ บริเวณที่พบ และช่วงเวลา

3) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

(1) การสำรวจบนเส้นทาง (Roadside Survey) เป็นการเดินสำรวจไปตามเส้นทางเดินในแต่ละสภาพพื้นที่สวนป่าหรือเส้นทางถนนซึ่งใช้ในการเดินทางระหว่างพื้นที่ บันทึกชนิดและลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัยที่พบสัตว์ชนิดและลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัยที่พบสัตว์

(2) การสำรวจตามถิ่นที่อยู่อาศัย (Habitat types) เป็นการสำรวจตามลักษณะที่อยู่อาศัยเฉพาะตัวของสัตว์ เช่นตามแม่น้ำหรือหนองน้ำเล็กๆ สัตว์ที่จับได้จะทำการซึ่งน้ำหนักและวัดความยาวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ทำการบันทึกภาพจากนั้นทำการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ

(3) การสำรวจโดยอ้อมจากการสอบถาม โดยคัดเลือกรายภูมิที่มีบ้านเรือน หรือมีที่ทำกินอยู่ใกล้พื้นที่สวนป่า หรือเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่า ที่มีความรู้เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ป่า โดยให้บันทึกชนิดพันธุ์ บริเวณที่พบ และช่วงเวลา

4) สัตว์เลี้ยงคลาน

(1) การสำรวจบนเส้นทาง (Roadside Survey) เป็นการเดินสำรวจในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า ทำการเขี่ยภายในบริเวณแปลงและหน้าดิน บันทึกชนิดและลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัยที่พบสัตว์

(2) การสำรวจตามถิ่นที่อยู่อาศัย (Habitat types) เป็นการสำรวจตามลักษณะที่อยู่อาศัยเฉพาะตัวของสัตว์ เช่นตามโพรเมียมหรือต้นไม้ สัตว์ที่จับได้จะทำการชั่งน้ำหนักและวัดความยาวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ทำการบันทึกภาพจากนั้นทำการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ

(3) วางแปลงสำรวจขนาด 5x5 เมตร เพื่อสำรวจสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกกลุ่มที่อาศัยอยู่ห่างจากลำธาร หรืออาศัยอยู่บนบก โดยทำการคุ้ยหาสัตว์ที่ซ่อนอยู่ใต้ใบไม้ ขอนไม้ หรือก้อนหิน โดยจะทำการสำรวจในเวลากลางวัน

(4) การสำรวจโดยอ้อมจากการสอบถาม โดยคัดเลือกรายภูมิที่มีบ้านเรือน หรือมีที่ทำกินอยู่ใกล้พื้นที่สวนป่า หรือเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่า ที่มีความรู้เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ป่า โดยให้บันทึกชนิดพันธุ์ บริเวณที่พบ และช่วงเวลา

3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์สถานภาพปัจจุบันของสัตว์ป่าจากการศึกษาเบื้องต้นครั้งนี้ และสถานภาพทางการอนุรักษ์ ดังนี้

สถานภาพของสัตว์ป่า พิจารณาสถานภาพของสัตว์ป่าของพื้นที่ศึกษา ได้จากการตรวจเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ทำการศึกษาและได้ทำการจัดสถานภาพไว้แล้ว ในที่นี้ได้นำมาพิจารณาประกอบอยู่ 4 หน่วยงาน ได้แก่ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535, สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2548, สภาพนนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ดังนี้

1) การจัดสถานภาพตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2546) ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 สำหรับการจัดสถานภาพตามพระราชบัญญัตินี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าตามรายชื่อที่ประกาศออกมายາไทยนับนี้แล้วจะมีผลในแห่งกฎหมาย ทั้งนี้ให้ใช้การจัดเรียงอนุกรมวิธานโดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา (Morphology) ในการจำแนกสถานภาพสัตว์ป่าออกเป็น 3 ลักษณะ

(1) สัตว์ป่าสงวน (Reserved Wildlife: R) หมายถึงสัตว์ป่าที่ปรากฏตามบัญชีแบบท้ายพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ว่าเป็นสัตว์ป่าสงวน

(2) สัตว์ป่าคุ้มครอง (Protected Wildlife: P) หมายถึงสัตว์ป่าที่ปรากฏตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2546) ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

(3) สัตว์ป่านอกประเภท (Non-Protected Wildlife: NP) หมายถึงสัตว์ป่าที่ไม่ปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ว่าเป็นสัตว์ป่าสงวน และไม่

ประกาศตามบัญชีท้ายกฎหมายธรรมฉบับที่ 4 (พ.ศ.2546) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ว่าเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

2) ประเมินสถานภาพปัจจุบันของสัตว์ป่าที่สำรวจพบ ตามสถานภาพทรัพยากรชีวภาพของประเทศไทยของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(1) สูญพันธุ์ (Extinct - Ex) ชนิดพันธุ์ใดจะสูญพันธุ์ ก็ต่อเมื่อประชากรตัวสุดท้ายของชนิดพันธุ์นั้นได้ตายไปอย่างไม่มีข้อสงสัย (no reasonable doubt)

(2) สูญพันธุ์ในธรรมชาติ (Extinct in the wild - Ew) บางชนิดสูญพันธุ์ในธรรมชาติแต่ยังมีประชากรมีชีวิตอยู่รอด ในพื้นที่เพาะเลี้ยง สถานที่รักษาพันธุ์สัตว์ เช่นสวนสัตว์หรือในพื้นที่นอกอุติที่อยู่อาศัยเดิมอย่างสืบเชิง ชนิดพันธุ์ใดได้รับการพิจารณาว่าสูญพันธุ์ในธรรมชาติ ต่อเมื่อได้มีการสำรวจถึงที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ทั่วทั้งพื้นที่ถึงที่อยู่อาศัยที่เคยพบทั้งหมดในระยะเวลาที่เหมาะสมทุกฤดูกาล ทุกปี แต่ไม่พบชนิดพันธุ์นั้นแม้แต่ตัวเดียว การสำรวจควรจะมีขึ้นในระยะเวลาที่เหมาะสมกับจรชีวิตและลักษณะของชนิดพันธุ์นั้น

(3) ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered - CR) ชนิดพันธุ์ใดจะอยู่ในกลุ่มใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง ต่อเมื่อประสบภัยความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติที่สูงมากในอนาคตอันใกล้ ดังกำหนดในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง เช่น การลดจำนวนที่ได้จากการสังเกต การประมาณหรือวินิจฉัย หรือเป็นที่สงสัยว่าลดจำนวนลงในช่วงเวลาอย่างน้อย 80 % ของช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาหรือใน 3 รุ่น (generations) แล้วแต่ว่าช่วงระยะเวลาใดจะยาวกว่ากัน และขอบเขตการแพร่กระจาย (extent of occurrence) โดยประมาณน้อยกว่า 100 ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ของการแพร่กระจาย (area of occupancy) โดยประมาณน้อยกว่า 10 ตารางกิโลเมตร

(4) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered - En) ชนิดพันธุ์ใดจะอยู่ในกลุ่มใกล้สูญพันธุ์ ต่อเมื่อชนิดพันธุ์ไม่ได้อยู่ในกลุ่มใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง แต่ประสบภัยความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติในอนาคตอันใกล้ดังกำหนดไว้ในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง เช่น การลดจำนวนที่ได้จากการสังเกต การประมาณหรือวินิจฉัย หรือเป็นที่สงสัยว่าลดจำนวนลงในช่วงเวลาอย่างน้อย 50 % ของช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาหรือใน 3 รุ่น (generations) แล้วแต่ว่าช่วงระยะเวลาใดจะยาวกว่ากัน และขอบเขตการแพร่กระจาย (extent of occurrence) โดยประมาณน้อยกว่า 5000 ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ของการแพร่กระจาย (area of occupancy) โดยประมาณน้อยกว่า 500 ตารางกิโลเมตร

(5) มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable - VU) ชนิดพันธุ์ใดจะอยู่ในกลุ่มมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ต่อเมื่อไม่เข้าพวกใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งและใกล้สูญพันธุ์ แต่ประสบภัยความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติในอนาคตระยะกลาง ดังกำหนดในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง เช่น การลดจำนวนที่ได้จากการสังเกต การประมาณหรือวินิจฉัย หรือเป็นที่สงสัยว่าลดจำนวนลงในช่วงเวลาอย่างน้อย 20 % ของช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาหรือใน 3 รุ่น (generations) แล้วแต่ว่าช่วงระยะเวลาใดจะยาวกว่ากัน และขอบเขตการแพร่กระจาย (extent of occurrence) โดยประมาณน้อยกว่า 20000 ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ของการแพร่กระจาย (area of occupancy) โดยประมาณน้อยกว่า 2000 ตารางกิโลเมตร

(6) มีความเสี่ยงน้อย (Lower Risk - LR) ชนิดพันธุ์ใดจะอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงน้อย ต่อเมื่อได้รับการประเมินสถานภาพแล้วไม่สามารถตอบสนองเกณฑ์ใด ๆ ของจำพวกใกล้สูญพันธุ์ อย่างยิ่ง ใกล้สูญพันธุ์หรือมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ได้ ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในกลุ่มนี้ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม คือ

ก. กลุ่มที่ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ (conservation dependent - CD) ซึ่งหมายถึง กลุ่มของชนิดพันธุ์ที่เป็นเป้าหมายของโครงการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์หรือถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความเป็นพิเศษ ชนิดพันธุ์นี้จะมา มีคุณสมบัติเป็นชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามภายในระยะเวลา 5 ปี

ข. กลุ่มที่ใกล้ถูกลุกคุกคาม (near threatened - NT) หมายถึงชนิดพันธุ์ที่ไม่มีคุณสมบัติเข้าอยู่ในกลุ่ม ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ แต่ใกล้ที่จะมีคุณสมบัติเข้าอยู่ในจำพวกมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

ค. กลุ่มที่เป็นที่กังวลน้อยที่สุด (least concern - LC) หมายถึงชนิดพันธุ์ที่ไม่มีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่ม ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ และใกล้ถูกลุกคุกคาม

ง. ข้อมูลไม่เพียงพอ (Data deficient - DD) ชนิดพันธุ์ที่จะจัดอยู่ในกลุ่มข้อมูลไม่เพียงพอ เป็นชนิดพันธุ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์โดยตรงหรือโดยอ้อม แม้จะมีพื้นฐานความรู้ในสถานภาพของประชากรและการกระจายของชนิดพันธุ์อยู่บ้างและชนิดพันธุ์กลุ่มนี้อาจได้รับการศึกษาและเป็นที่รู้จักทางชีววิทยาเป็นอย่างดีแต่ไม่มีข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับปริมาณและการกระจายเพียงพอ กลุ่มข้อมูลไม่เพียงพอ จึงไม่ใช่กลุ่มชนิดพันธุ์ที่ถูกลุกคุกคามหรือมีความเสี่ยงน้อย การจัดชนิดพันธุ์เข้าในกลุ่มนี้ แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นในการจัดทำข้อมูลความรู้เพิ่มเติมจากการวิจัยในอนาคต ซึ่งทำให้สามารถจำแนกชนิดพันธุ์ในกลุ่มที่ถูกลุกคุกคามได้เหมาะสม การใช้ข้อมูลที่อยู่ในทางบากเป็นสิ่งสำคัญ โดยในหลายกรณีความมั่นใจระดับต่ำในการเลือกระหว่างกลุ่ม ข้อมูลไม่เพียงพอ กับกลุ่มที่อยู่ในสถานภาพถูกลุกคุกคาม หากชนิดพันธุ์มีการกำหนดขอบเขตความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม (relatively circumscribed) ความน่าจะเป็นไปได้และระยะเวลาที่พิจารณาซ้อนทับการบันทึกประชารัฐสุดท้าย พอกล่าว จะทำให้ชนิดพันธุ์นั้น ๆ จัดอยู่ในสถานภาพถูกลุกคุกคามได้

จ. ไม่ได้รับการประเมิน (Not Evaluated - NE) ชนิดพันธุ์จะอยู่ในกลุ่มไม่ได้รับการประเมินต่อเมื่อชนิดพันธุ์นั้นไม่ได้รับการวิเคราะห์ด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ

3) สถานภาพตามการจัดของสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (The World Conservation Union หรือ International Union for Conservation of Nature and Natural Resources, IUCN) เป็นการจัดสถานภาพแบบเดียวกันกับสำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2548 แต่ในการพิจารณา จากภาพรวมของประชากรของสัตว์ป่าทั่วโลก ดังนี้

(1) Extinct (Ex) หมายถึง สูญพันธุ์ ชนิดพันธุ์ใดจะสูญพันธุ์ ก็ต่อเมื่อประชากรตัวสุดท้ายของชนิดพันธุ์นั้นได้ตายไปอย่างไม่มีข้อสงสัย (no reasonable doubt)

(2) Extinct in the wild (Ew) หมายถึง สูญพันธุ์ในธรรมชาติ บางชนิดสูญพันธุ์ในธรรมชาติ แต่ยังมีประชากรมีชีวิตอยู่รอดในพื้นที่เพาะเลี้ยง สถานที่รักษาพันธุ์สัตว์

(3) Critically Endangered (CR) หมายถึง ชนิดพันธุ์ใกล้สูญพันธุ์ยิ่ง คือ สัตว์ป่าที่ประสบกับความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้

(4) Endangered (EN) หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ คือ สัตว์ป่าที่ประสบกับความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติในอนาคต

(5) Vulnerable (VU) หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ คือ สัตว์ป่าที่ประสบกับความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติ

(6) Lower Risk (LR) หมายถึง มีความเสี่ยงน้อย ชนิดพันธุ์ใดจะอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงน้อยต่อเมื่อได้รับการประเมินสถานภาพแล้วไม่สามารถตอบสนองเกณฑ์ใดๆ ของจำพวกใกล้สูญ

พันธุ์อย่างยิ่ง ใกล้สูญพันธุ์ หรือมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ได้ ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในกลุ่มนี้สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม คือ

ก. conservation dependent (CD): กลุ่มที่ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ ซึ่งหมายถึง กลุ่มของชนิดพันธุ์ที่เป็นเป้าหมายของการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ หรือถินที่อยู่อาศัยที่มีความเป็นพิเศษ ชนิดพันธุ์นี้จะมีคุณสมบัติเป็นชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามภายในระยะเวลา 5 ปี

ข. near threatened (NT) : กลุ่มที่ใกล้ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ไม่มีคุณสมบัติเข้าอยู่ในกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ แต่ใกล้ที่จะมีคุณสมบัติเข้าอยู่ในจាតภกมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

ค. least concern (LC) : กลุ่มที่เป็นที่กังวลน้อยที่สุด หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ไม่มีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับการอนุรักษ์ และใกล้ถูกคุกคาม

ง. Data deficient (DD) : ข้อมูลไม่เพียงพอ ชนิดพันธุ์ที่จะจัดอยู่ในกลุ่มข้อมูลไม่เพียงพอเป็นชนิดพันธุ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์โดยตรง หรือโดยอ้อม แม้จะมีพื้นฐานความรู้ในสถานภาพของประชากร และการกระจายของชนิดพันธุ์อยู่บ้าง และชนิดพันธุ์กลุ่มนี้อาจได้รับการศึกษา และเป็นที่รู้จักทางชีววิทยาเป็นอย่างดี แต่ไม่มีข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับปริมาณ และการกระจายเพียงพอ กลุ่มข้อมูลไม่เพียงพอจึงไม่ใช่กลุ่มชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หรือมีความเสี่ยงน้อย การจัดชนิดพันธุ์เข้าในกลุ่มนี้ แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นในการจัดทำข้อมูลความรู้เพิ่มเติมจาก การวิจัยในอนาคต ซึ่งทำให้สามารถจำแนกชนิดพันธุ์ในกลุ่มที่ถูกคุกคามได้เหมาะสม การใช้ข้อมูลที่อยู่ในทางบวกเป็นสิ่งสำคัญ โดยในหลายกรณีความมีความระมัดระวังในการเลือกระหว่างกลุ่มข้อมูลไม่เพียงพอ กับกลุ่มที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม หากชนิดพันธุ์มีการกำหนดขอบเขตความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม (relatively circumscribed) ความน่าจะเป็นไปได้ และระยะเวลาที่พิจารณาซ้อนทับการบันทึกประชากร ครั้งสุดท้ายพสมควร จะทำให้ชนิดพันธุ์นั้นๆ จัดอยู่ในสถานภาพถูกคุกคามได้

จ. Not Evaluated (NE) : ไม่ได้รับการประเมิน ชนิดพันธุ์จะอยู่ในกลุ่มนี้ได้รับการประเมินต่อเมื่อชนิดพันธุ์นั้นไม่ได้รับการวิเคราะห์ด้วยเกณฑ์ต่างๆ

4) การประเมินสถานภาพตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) โดยได้กำหนดชนิดพันธุ์แบบท้ายเป็น 3 บัญชี คือ

(1) ชนิดพันธุ์แบบท้ายบัญชีหมายเลข 1 (App. I) เป็นชนิดพันธุ์ที่ห้ามทำการค้าโดยเด็ดขาด ยกเว้นในกรณีพิเศษ เช่น การศึกษาวิจัยทางวิชาการ และการแพทย์ เป็นต้น เพราะเป็นสัตว์ชนิดที่ใกล้สูญพันธุ์ การนำเข้า หรือส่งออกต้องได้รับการยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้าก่อนประเทศที่ส่งออกจะจะออกใบอนุญาตส่งออกให้ การพิจารณาให้นำเข้า หรือส่งออกของทั้ง 2 ประเทศต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆ เป็นความสำคัญ หากไม่ปฏิบัติตามนี้จะถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกกฎหมาย

(2) ชนิดพันธุ์แบบท้ายบัญชีหมายเลข 2 (App. II) เป็นชนิดพันธุ์ที่ยังไม่ถึงกับใกล้จะสูญพันธุ์ อนุญาตให้ทำการค้าได้ แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือลดจำนวนลงของชนิดพันธุ์นั้นอย่างรวดเร็ว โดยประเทศที่ส่งออกต้องออกหนังสืออนุญาต เพื่อการส่งออกและรับรองว่าการส่งออกแต่ละครั้งนั้นจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำรงชีวิตของชนิดพันธุ์นั้นในธรรมชาติ

(3) ชนิดพันธุ์แบบท้ายบัญชีหมายเลข 3 (App. III) เป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศไทยโดยประเทศหนึ่ง แล้วขอความร่วมมือกับประเทศไทยคิด้วยกันให้ช่วยดูแล การส่งออกต้องได้รับการอนุญาต และมีหนังสือรับรอง เพื่อการส่งออกจากประเทศไทยถ้าปฏิบัติจะเนิดว่าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความอยู่รอดตามธรรมชาติของชนิดพันธุ์นั้นๆ

4.1 ความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพีช

จากการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพีช บริเวณพื้นที่อนุรักษ์ (conservation areas) ของบริเวณสวนป่าเป็นน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน 386.11 ไร่ ด้วยการวางแผนแปลงตัวอย่างขนาด 20×50 เมตร จำนวน 1 จุดสุ่ม โดยแบ่งเป็นแปลงย่อยขนาด 10×10 เมตร เพื่อศึกษาไม้ใหญ่ (Tree) แปลงย่อยขนาด 4×4 เมตร เพื่อศึกษาไม้รุ่นหรือไม้หนุ่ม (Sapling) และแปลงย่อยขนาด 1×1 เมตร เพื่อศึกษากล้าไม้ (Seedling) (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ลักษณะพื้นที่ศึกษาที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ สวนป่าเป็นน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ผลการสำรวจข้อมูลความหลากหลายทางชีวิตพันธุ์ไม้ บริเวณพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่าเป็นน้ำร้อน พบรชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 27 ชนิด จาก 18 วงศ์ ดังนี้

4.1.1 ความหลากหลายนิดในระดับไม้ใหญ่ (tree) พบชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 22 ชนิด จาก 16 วงศ์ มีชนิดพันธุ์ไม้เด่นที่มีค่าดัชนีความสำคัญ (importance value index, IVI) สูง 5 ลำดับแรก ได้แก่ ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus* Kurz.) แดง (*Xylia xylocarpa* Roxb.) ข่อย (*Sterblus asper* Lour.) กระถิน ยักษ์ (*Acacia leucocephala* (Lam) dewite.) และ ตะคร้อ (*Schleichera oleosa* Merr.) โดยมีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ 51.487 ,43.564 ,27.786 , 27.523 และ 16.676 ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

4.1.2 ความหลากหลายนิดในระดับไม้หนุ่ม (sapling) พบชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 14 ชนิด จาก 10 วงศ์ มีชนิดพันธุ์ไม้เด่นที่มีค่าดัชนีความสำคัญ (importance value index, IVI) สูง 5 ลำดับแรก ได้แก่ ลาย (*Grewia paniculata* Linn.) มะหาด (*Lepisanthes rubiginosa* Leenh.) แดง (*Xylia xylocarpa* Roxb.) คงแลน (*Nephelium hypoleucum* Kurz.) และ เปล้าใหญ่ (*Croton oblongifolius* Roxb.) โดยมีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ 42.361 ,29.861 ,20.486 , 17.361 และ 11.806 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

4.1.3 ความหลากหลายนิดในระดับกล้าไม้ (Seedling) พบชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 5 ชนิด จาก 5 วงศ์ ส่วนชนิดพันธุ์ไม้เด่นที่มีค่าดัชนีความสำคัญ (importance value index, IVI) สูง นั้น พบว่า ข่อย (*Sterblus asper* Lour.) มีค่าดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ 66.667 รองลงมาเป็น กรวยป่า (*Casearia grawiaeefolia* Vent.) มะหาด (*Lepisanthes rubiginosa* Leenh.) ปอชี้แยด (*Mitraphora teysmannii* Scheff.) และ มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib.) โดยมีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากัน คือ 33.333 (ตารางที่ 3)

4.1.4 ผลการตรวจสอบสถานภาพ (status) พรอนพีช ไม่พบชนิดพรอนพีชที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม สถานภาพที่ถูกคุกคามมาก และใกล้สูญพันธุ์ (rare, threatened and endangered species status) ตามการจัดสถานภาพของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Office of National and Environment Policy (ONEP), 2006) และ สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและ ทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation Nature and Natural Resources, IUCN, 2010)

ตารางที่ 1 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับไม้ต้น (Tree) สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน

ลำดับที่	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	D	Do	F	RF	RD	RDo	IVI
1	กระโนนยักษ์	<i>Acacia leucocephala</i> (Lam) dewite	MIMOSOIDEAE	0.0050	0.00040	20	4.545	7.246	15.732	27.523
2	กัก	<i>Lannea coromandelica</i> (Houtt.) Merr.	ANACARDIACEAE	0.0010	0.00007	10	2.273	1.449	2.822	6.544
3	ขอย	<i>Sterblus asper</i> Lour.	MORACEAE	0.0120	0.00009	30	6.818	17.391	3.576	27.786
4	ขันทองพญาopath	<i>Suregada multiflora</i> (A. Juss.) Baill.	EUPHORBIACEAE	0.0020	0.00001	20	4.545	2.899	0.260	7.704
5	จ้อย	<i>Terminalia triptera</i> Stapf.	COMBRETACEAE	0.0020	0.00017	20	4.545	2.899	6.508	13.952
6	គោលន	<i>Nephelium hypoleucum</i> Kurz	SAPINDACEAE	0.0010	0.00006	10	2.273	1.449	2.367	6.089
7	គកោងចាកំ	<i>Markhammia stipulata</i> Seem.	BIGNONIACEAE	0.0010	0.00001	10	2.273	1.449	0.320	4.042
8	ឱ្យបា	<i>Bombax anceps</i> Pierre.	BOMBACEAE	0.0010	0.00001	10	2.273	1.449	0.500	4.222
9	ធម្មន	<i>Dalbergia nigrescens</i> Kurz.	PAPILOŃACEAE	0.0020	0.00017	10	2.273	2.899	6.726	11.897
10	ដេង	<i>Xylia xylocarpa</i> Roxb.	FABACEAE	0.0120	0.00026	70	15.909	17.391	10.263	43.564
11	ពតែក	<i>Diospyros rhodocalyx</i> Kurz.	EBENACEAE	0.0010	0.00001	10	2.273	1.449	0.245	3.967
12	ពតគរ៉ែ	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	SAPINDACEAE	0.0040	0.00005	40	9.091	5.797	1.788	16.676
13	ពតបេក	<i>Lagerstroemia floribunda</i> Jack.	LYTHRACEAE	0.0030	0.00005	20	4.545	4.348	1.789	10.682
14	ពុវិណ្ឌម	<i>Cratoxylum pruniflorum</i> (Kurz) Gogel	GUTTIFERAE	0.0010	0.00007	10	2.273	1.449	2.942	6.664
15	ពីនុក	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	LAMIACEAE	0.0010	0.00005	10	2.273	1.449	1.952	5.674
16	ប្រជុំ	<i>Pterocarpus macrocarpus</i> Kurz.	PAPILOŃACEAE	0.0110	0.00062	50	11.364	15.942	24.182	51.487
17	ផោសីយែន	<i>Vitex canescens</i> Kurz.	VERBENACEAE	0.0020	0.00016	20	4.545	2.899	6.182	13.626
18	មហកោបា	<i>Spondias pinnata</i> (L. f.) Kurz.	ANACARDIACEAE	0.0020	0.00006	20	4.545	2.899	2.287	9.731
19	មហគានែង	<i>Afzelia xylocarpa</i> (Kurz) Craib.	FABACEAE	0.0010	0.00016	10	2.273	1.449	6.129	9.851
20	លាយ	<i>Grewia paniculata</i> Linn.	MALVACEAE	0.0020	0.00001	20	4.545	2.899	0.353	7.797
21	សេតាបេតិកូបាហ៍	<i>Lagerstroemia venusta</i> CBClarke.	LYTHRACEAE	0.0010	0.00001	10	2.273	1.449	0.428	4.150
22	តើយូរបា	<i>Bauhinia saccocalyx</i> Pierre.	FABACEAE	0.0010	0.00007	10	2.273	1.449	2.647	6.369
				0.0690	0.00254	440	100	100	100	300

หมายเหตุ : F គឺ គោលនភាពទីខែងតានីម៉ែ

RD គឺ គោលនភាពនៃសំដីរបស់ខ្លួនឯង

D គឺ គោលនភាពនៃខ្លួនឯង

RDo គឺ គោលនភាពដែលសំដីរបស់ខ្លួនឯង

Do គឺ គោលនភាពដែលខ្លួនឯង

IVI គឺ គោលនភាពទីខែងតានីម៉ែ

RF គឺ គោលនភាពសំដីរបស់ខ្លួនឯង

ตารางที่ 2 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับไม้หนุ่ม (Sapling) สวนป่าไปงน้ำร้อน

ลำดับที่	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	D	F	RF	RD	IVI
1	กระถินยักษ์	<i>Acacia leucocephala</i> (Lam) dewite	MIMOSOIDEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
2	กรวยป่า	<i>Casearia grewiaeefolia</i> Vent.	SALICACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
3	ข่อย	<i>Sterblus asper</i> Lour.	MORACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
4	เปล้าใหญ่	<i>Croton oblongifolius</i> Roxb.	EUPHORBIACEAE	0.0125	10	5.556	6.250	11.806
5	มะหวด	<i>Lepisanthes rubiginosa</i> Leenh.	SAPINDACEAE	0.0375	20	11.111	18.750	29.861
6	គោលន	<i>Nephelium hypoleucum</i> Kurz.	SAPINDACEAE	0.0125	20	11.111	6.250	17.361
7	มะเกลือ	<i>Diospyros mollis</i> Griff.	EBENACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
8	ป่อเนี๊ยะด	<i>Mitraphora teysmannii</i> Scheff.	ANNONACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
9	ฉวน	<i>Dalbergia nigrescens</i> Kurz.	FABACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
10	ແಡង	<i>Xylia xylocarpa</i> Roxb.	FABACEAE	0.0188	20	11.111	9.375	20.486
11	ຕະគ្រូ	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	SAPINDACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
12	ដាក់សីេយន	<i>Vitex canescens</i> Kurz.	VERBENACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
13	មะគោមែង	<i>Afzelia xylocarpa</i> (Kurz) Craib.	FABACEAE	0.0063	10	5.556	3.125	8.681
14	តាម	<i>Grewia paniculata</i> Linn.	MALVACEAE	0.0625	20	11.111	31.250	42.361
				0.2000	180	100	100	200

หมายเหตุ : F គឺ គោរពភាពទីនៃការប្រើប្រាស់

RD គឺ គោរពភាពនៃសម្បទីនៃការប្រើប្រាស់

D គឺ គោរពភាពនៃការប្រើប្រាស់

IVI គឺ គោរពភាពទីនៃការប្រើប្រាស់

RF គឺ គោរពភាពសម្បទីនៃការប្រើប្រាស់

ตารางที่ 3 บัญชีชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ในระดับกล้าไม้ (Seedling) สวนป่าเปิ่งน้ำร้อน

ลำดับที่	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	D	F	RF	RD	IVI
1	กรวยป่า	<i>Casearia grewiaeifolia</i> Vent.	SALICACEAE	0.1000	10	16.667	16.667	33.333
2	ข่อย	<i>Sterblus asper</i> Lour.	MORACEAE	0.2000	20	33.333	33.333	66.667
3	มะหวด	<i>Lepisanthes rubiginosa</i> Leenh.	SAPINDACEAE	0.1000	10	16.667	16.667	33.333
4	ป้ออี้เหด	<i>Mitraphora teysmannii</i> Scheff.	ANNONACEAE	0.1000	10	16.667	16.667	33.333
5	มะค่าโมง	<i>Afzelia xylocarpa</i> (Kurz) Craib.	FABACEAE	0.1000	10	16.667	16.667	33.333
				0.6000	60	100	100	200

หมายเหตุ : F คือ ค่าความถี่ของต้นไม้

D คือ ค่าความหนาแน่นของชนิดไม้

RF คือ ค่าความถี่สัมพัทธ์ของชนิดไม้

RD คือ ค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ของชนิดไม้

IVI คือ ค่าดัชนีความสำคัญของพันธุ์ไม้

4.2 ความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า

4.2.1 จากการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า บริเวณพื้นที่อนุรักษ์ (conservation areas) ของบริเวณสวนป่าไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน 386.11 ไร่ เพื่อทำการเก็บข้อมูลสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังแยกออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals), สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians), สัตว์เลือยคลาน (Reptiles) และนก (Birds)

ผลการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า บริเวณพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่าไป่งน้ำร้อน พบสัตว์ป่าทั้งหมด 30 ชนิด 19 วงศ์ 9 อันดับ โดยแบ่งออกเป็นแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals)

จากการรวบรวมข้อมูลและทำการสำรวจสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในพื้นที่สวนป่าไป่งน้ำร้อน พบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 8 ชนิด 5 วงศ์ 4 อันดับ โดยพบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในอันดับ Rodentia (อันดับสัตว์ฟันแทะ) มากที่สุด (ตารางที่ 4, 5)

2) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians)

จากการรวบรวมข้อมูลและทำการสำรวจสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในพื้นที่สวนป่าไป่งน้ำร้อน พบสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 5 ชนิด 2 วงศ์ 1 อันดับ โดยพบสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในอันดับ Anura (อันดับกบกบ) ทั้งหมด (ตารางที่ 4, 6)

3) สัตว์เลือยคลาน (Reptiles)

จากการรวบรวมข้อมูลและทำการสำรวจสัตว์เลือยคลานในพื้นที่สวนป่าไป่งน้ำร้อน พบสัตว์เลือยคลาน 10 ชนิด 6 วงศ์ 1 อันดับ โดยพบสัตว์เลือยคลานในอันดับ Squamata (อันดับกึ่งก่า งู) ทั้งหมด (ตารางที่ 4, 7)

4) นก (Birds)

จากการรวบรวมข้อมูลและทำการสำรวจในพื้นที่สวนป่าไป่งน้ำร้อน พบนก 7 ชนิด 6 วงศ์ 3 อันดับ โดยพบนกในอันดับ Passeriformes (อันดับนกจับคอน) มากที่สุด (ตารางที่ 4, 8)

ภาพที่ 3 ลักษณะพื้นที่ศึกษาที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ สวนป่าไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี (สำรวจสัตว์ป่า)

ตารางที่ 4 ความหลากหลายและความชุกชุมของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าโป่งน้ำร้อน

ประเภท	ชนิด (Species)	วงศ์ (Family)	อันดับ (Order)	ระดับความชุกชุม		
				น้อย	ปานกลาง	มาก
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	8	5	4	/	-	-
สัตว์สะเทินน้ำสะเทิกบก	5	2	1	/	-	-
สัตว์เลือยก oran	10	6	1	/	-	-
นก	7	6	3	/	-	-
รวม	30	19	9			

ตารางที่ 5 ชนิด ความชุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าเปิ่งนำร้อน

ลำดับที่	อันดับ	วงศ์	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์	สถานภาพการอนุรักษ์			ความชุกชุม ^(ร้อยละ)	ระดับความชุกชุม		
					พรบ	สพ	IUCN		มาก	ปานกลาง	น้อย
1	Artiodactyla	Suidae	หมูป่า	<i>Sus scrofa</i> Linnaeus	-	LC	LR/ LC	20	-	-	/
2	Carnivora	Viverridae	ชะมดเขี้ด	<i>Viverricula indica</i> Desmarest	P	-	-	10	-	-	/
3	Rodentia	Sciuridae	กระรอกหลักสี	<i>Callosciurus finlaysonii</i> Horsfield	-	-	LR/ LC	20	-	-	/
4	Rodentia	Sciuridae	กระจ้อน	<i>Menetes berdmorei</i> Blyth	-	-	LR/ LC	20	-	-	/
5	Rodentia	Muridae	หนูห้องขาว	<i>Rattus rattus</i> Linnaeus	-	-	LR/ LC	10	-	-	/
6	Rodentia	Muridae	หนูพกเก็ก	<i>Bandicota savilei</i> Thomas	-	-	LR/ LC	10	-	-	/
7	Rodentia	Muridae	หนูนาลีก	<i>Rattus losea</i> Linnaeus	-	-	LR/ LC	10	-	-	/
8	Lagomorpha	Leporidae	กระต่ายป่า	<i>Lepus pequensis</i> Blyth	P	-	-	20	-	-	/
9	Anura	Microhylidae	อึ่งลายเลอะ	<i>Microhyla butleri</i> Boulenger	NP	LR/ LC	LR/ LC	20	-	-	/
10	Anura	Microhylidae	อึ่งขาคำ	<i>Microhyla pulchra</i> Hallowell	NP	LR/ LC	LR/ LC	10	-	-	/
11	Anura	Microhylidae	อึ่งอ่างบ้าน	<i>Kaloula pulchra</i> Gray	NP	-	LR/ LC	20	-	-	/
12	Anura	Rhacophoridae	เขี้ยดตะปัดเห็นอ	<i>Polypedates mutus</i> Smith	NP	LR/ LC	LR/ LC	10	-	-	/
13	Anura	Rhacophoridae	ปادบ้าน	<i>Polypedates leucomystax</i> Gravenhorst	NP	LR/ LC	LR/ LC	10	-	-	/
14	Squamata	Gekkonidae	จิ้งจกทางหนอง	<i>Hemidactylus frenatus</i> Schlegel	-	LC	-	10	-	-	/
15	Squamata	Gekkonidae	จิ้งจกทางแม่น	<i>Cosymbotus platyurus</i> Schneider	-	LC	-	10	-	-	/

ตารางที่ 5 ชนิด ความชุกชุม และสถานภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าป่าโภ่น้ำร้อน

ลำดับที่	อันดับ	วงศ์	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์	สถานภาพการอนุรักษ์			ความชุกชุม ^(ร้อยละ)	ระดับความชุกชุม		
					พรบ	สพ	IUCN		มาก	ปานกลาง	น้อย
16	Squamata	Agamidae	กิ้งก่าสวน	<i>Calotes mystaceus</i> Duméril & Bibron	P	LC	-	20	-	-	/
17	Squamata	Agamidae	กิ้งก่าหัวแดง	<i>Calotes versicolor</i> Daudin	P	LC	-	20	-	-	/
18	Squamata	Scincidae	จิ้งเหลนทางยาว	<i>Mabuya longicaudata</i> Hallowell	-	LC	-	20	-	-	/
19	Squamata	Scincidae	จิ้งเหลนป้าน	<i>Mabuya multifasciata</i> Kuhl	-	LC	-	20	-	-	/
20	Squamata	Scincidae	จิ้งเหลนหลากลาย	<i>Mabuya macularia</i> Blyth	-	LC	-	10	-	-	/
21	Squamata	Varanidae	เตี้ย	<i>Varanus salvator</i> Laurenti	P	LC	-	20	-	-	/
22	Squamata	Typhlopidae	งูดินป้าน	<i>Ramphotyphlops braminus</i> Daudin	-	LC	-	20	-	-	/
23	Squamata	Xenopeltidae	งูแสงอาทิตย์	<i>Xenopeltis unicolor</i> Reinwardt	P	LC	-	20	-	-	/
24	Ciconiiformes	Charadriidae	นกกระแตตัวขาว	<i>Vanellus cinereus</i> Blyth	P	-	LR/ LC	20	-	-	/
25	Galliformes	Phasianidae	ไก่ป่า	<i>Gallus gallus</i> Linnaeus	P	-	LR/ LC	20	-	-	/
26	Passeriformes	Dicruridae	นกแข็งแขวนทางปลา	<i>Dicrurus macrocercus</i> Vieillot	P	-	LR/ LC	10	-	-	/
27	Passeriformes	Nectariniidae	นกกินปลีคอสีน้ำตาล	<i>Anthreptes malacensis</i> Scopoli	P	-	LR/ LC	10	-	-	/
28	Passeriformes	Pycnonotidae	นกป่องเหลืองหัวจุก	<i>Pycnonotus flaviventris</i> Tickell	P	-	LR/ LC	20	-	-	/
29	Passeriformes	Pycnonotidae	นกป่องคอลาย	<i>Pycnonotus finlaysoni</i> Strickland	P	-	LR/ LC	10	-	-	/
30	Passeriformes	Motacillidae	นกเด้าดินทุ่งเล็ก	<i>Anthus rufulus</i> Vieillot	P	-	LR/ LC	10	-	-	/

ตารางที่ 6 สถานภาพอนุรักษ์ และสถานภาพตามกฎหมายของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าปะงันน้ำร้อน

ประเภท	สถานภาพอนุรักษ์ (ชนิด) IUCN				สถานภาพตามกฎหมาย (ชนิด)
	CR	EN	NT	LC	
หมูป่า				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
ชามดเข็ด					สัตว์ป่าคุ้มครอง
กระrogหลาภสี				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
กระจ้อน				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
หนูท้องขาว				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
หนูพอกเล็ก				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
หนูนาเล็ก				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
กระต่ายป่า					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
อึ่งลายเหลือง				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
อึ่งขาคำ				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
อึ่งอ่างบ้าน				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
เขี้ยดตะปัดเหนือ				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
ปادบ้าน				/	สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
จิ้งจกทางหนอง					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
จิ้งจกทางบน					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

ตารางที่ 6 สถานภาพอนุรักษ์ และสถานภาพตามกฎหมายของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าป่องน้ำร้อน

ประเภท	สถานภาพอนุรักษ์ (ชนิด) IUCN				สถานภาพตามกฎหมาย (ชนิด)
	CR	EN	NT	LC	
กิ้งก่าสวน					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
กิ้งก่าหัวแดง					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
จิงเหลนทางยาว					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
จิงเหลนบ้าน					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
จิงเหลนหลาภาย					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
เหี้ย					สัตว์ป่าคุ้มครอง
งูดินบ้าน					สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
งูแสงอาทิตย์					สัตว์ป่าคุ้มครอง
นกกระแตเต้แวด			/		สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
ไก่ป่า			/		สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
นกแจงแจวทางปลา			/		สัตว์ป่าคุ้มครอง
นกกินปลีค้อสีน้ำตาล			/		สัตว์ป่าคุ้มครอง
นกปรอดเหลืองหัวจุก			/		สัตว์ป่าคุ้มครอง
นกปรอดคอลาย			/		สัตว์ป่าคุ้มครอง
นกด้าดินทุ่งเล็ก			/		สัตว์ป่าที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

หมายเหตุ PR คือ สัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์บก พ.ศ. 2535. CR คือ Critically Endangered (ความเสี่ยงขั้นวิกฤติต่อการสูญพันธุ์), EN คือ Endangered species (ใกล้การสูญพันธุ์), VU คือ Vulnerable species (มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์), NT คือ Near Threatened (ใกล้ถูกคุกคาม), LC คือ Least Concern (มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์), DD คือ Data Deficient (ไม่มีข้อมูลเพียงพอ), R คือ Resident or Presumed resident (นกประจำถิ่นหรือคาดว่าเป็น นกประจำถิ่น), N คือ non breeding visitor (นกอพยพย้ายถิ่น ในฤดูหนาว), B คือ Breeding visitor (นกอพยพมาทำรังวางไข่)

สรุป

5.1 ความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพืช (Plant diversity)

ความหลากหลายทางชีวภาพพรรณพืชในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่าสระบุรีได้ ดังนี้

5.1.1 สวนป่าป่าโภ่งน้ำร้อน พบรชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 27 ชนิด จาก 18 วงศ์ และเมื่อพิจารณาชนิดพันธุ์ไม้เด่นในระดับไม้ใหญ่ (tree) พบว่า ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus* Kurz.) เป็นไม้เด่น ในระดับไม้หนุ่ม (sapling) พบว่า ลาย (*Grewia paniculata* Linn.) เป็นไม้เด่น และในระดับกล้าไม้ (Seedling) พบว่า ข่อย (*Sterblus asper* Lour.) เป็นไม้เด่น

5.1.2 ผลการตรวจสอบสถานภาพ (status) พรรณพืช ไม่พบชนิดพรรณพืชที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มสถานภาพที่ถูกคุกคามมาก และใกล้สูญพันธุ์ (rare, threatened and endangered species status) ตามการจัดสถานภาพของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Office of National and Environment Policy (ONEP), 2006) และ สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation Nature and Natural Resources, IUCN, 2010)

5.2 ความหลากหลายทางชีวภาพสัตว์ป่า (Wildlife diversity)

ความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่าทั้ง 4 กลุ่ม (สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลือยก Lana สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และนก)

5.2.1 จากการสำรวจและจำแนกสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่าป่าโภ่งน้ำร้อน พบทั้งหมดจำนวน 30 ชนิด 19 วงศ์ 9 อันดับ ประกอบด้วย

- 1) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 8 ชนิด 5 วงศ์ 4 อันดับ
- 2) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 5 ชนิด 2 วงศ์ 1 อันดับ
- 3) สัตว์เลือยก Lana 10 ชนิด 6 วงศ์ 1 อันดับ
- 4) นก 7 ชนิด 6 วงศ์ 3 อันดับ

โดยกลุ่มของสัตว์เลือยก Lana พบจำนวนนิมามากที่สุด รองลงมาได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก และสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ตามลำดับ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของสัตว์ป่าที่สำรวจพบ โดยพิจารณาตามการจัดจำแนกสถานภาพจาก 4 หน่วยงาน สรุปสถานภาพทางการอนุรักษ์ ได้ดังนี้ จากการวิเคราะห์สถานภาพของสัตว์ป่า ที่สำรวจพบในพื้นที่ ตามคณิตกรรมการส่วนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 ปี 2546 พบว่า นกที่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองทุกชนิด สำหรับการประเมินสถานภาพตามสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. 2548 พบว่าสัตว์ป่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีสถานภาพที่มีความเสี่ยงน้อย และกลุ่มที่เป็นที่กังวลน้อยที่สุด และการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์ตาม IUCN (2010) พบว่า สัตว์ป่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีสถานภาพที่

มีความเสี่ยงน้อย และกลุ่มที่เป็นที่กังวลน้อยที่สุด และการประเมินสถานภาพตามอนุสัญญาฯ ด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) ไม่พบชนิดสัตว์ป่าที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มแบบท้ายทั้ง 3 บัญชี

จากการสำรวจครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าสวนป่าแห่งนี้มีพื้นที่ที่มีความสำคัญมากในการทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพดำรงอยู่ หรือคงอยู่ต่อไป เนื่องจากบริเวณโดยรอบส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ตลอดจนมีการใช้สารเคมีปริมาณมากอีกด้วย มีผลทำให้สิ่งมีชีวิตลดลง หรืออาจหมดไป ดังนั้นสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะย้ายเข้าไปอาศัยในพื้นที่สวนป่า แต่ถ้าไม่มีพื้นที่สวนป่าสิ่งต่างๆ ดังกล่าวจะไม่มีที่อยู่อาศัย และอาจหมดไปจากพื้นที่

นอกจากนี้ การสำรวจครั้งนี้ยังสามารถนำข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพไปใช้ประโยชน์ด้านการบริหารจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน ทั้งทางด้านการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของสวนป่าอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การสำรวจครั้งนี้ พบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการสำรวจอยู่ปอยครั้ง โดยคณะกรรมการสำรวจมีข้อเสนอแนะสำหรับการสำรวจในครั้งต่อๆ ไป ประกอบด้วย ควรมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านพืชลงแปลงสำรวจด้วย เพื่อเพิ่มความถูกต้องให้กับการระบุชนิดพันธุ์พืช และในส่วนการสำรวจสัตว์ป่าในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจเพื่อหาชนิดพันธุ์ในพื้นที่ ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกๆ ดูกาลจึงทำให้ชนิดพันธุ์สัตว์ที่รายงานอาจจะพบเจอน้อยกว่าปกติ คณะกรรมการสำรวจจึงรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาประกอบด้วยบางส่วน ซึ่งหากจะให้สามารถได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรจะมีการสำรวจชนิดพันธุ์ให้ครบถ้วนดูกาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ดอกรัก มารอต และ อุทิศ กูญอินทร์. 2552. นิเวศวิทยาป่าไม้. โรงพิมพ์อักษรสยามการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- อ้างถึง Mueller-Dombois,D. and H. Ellenberg. 1974. Aims and Methods of Vegetation Ecology. John Wiley Sons, New York.
- โอดม ประทุมทอง. 2552. Birds Study เรียนรู้เรื่องนก. สำนักพิมพ์กรีนแมคพาย, กรุงเทพฯ.
- เต็ม สมิตินันทน์. 2544. ชื่อพันธุ์ไม้แห่งประเทศไทย. กรมป่าไม้ กรุงเทพฯ.
- นริศ ภูมิภาคพันธ์. 2537. บัญชีรายชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นริศ ภูมิภาคพันธ์. 2539. สถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วัฒนชัย ตาเสน ประสิทธิ์ วงศ์พรหม และรักษา สุนินทบูรณ์. 2555. โครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในสวนป่าท่ากุ่มโนนบุรุ อุ美德ะ จังหวัดตราด. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้.
ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- สมพร แม่ลิม และคณะ. 2560. โครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในสวนป่าหัวไทรแร้ง จังหวัดตราด. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้. ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้. 2562. รายงานประจำปี 2561 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้. แหล่งข้อมูล <http://www.fio.co.th/fioreport/2561.pdf>. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2563

ภาคผนวก

ภาพผนวกที่ 1 พันธุ์ไม้ที่พบในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าโภงน้ำร้อน

- ก) ข่อย (*Sterblus asper* Lour.)
- ข) ตะคร้อ (*Schleichera oleosa* Merr.)
- ค) แಡง (*Xylia xylocarpa* Roxb.)

ก

ข

ภาพผนวกที่ 2 ชนิดพันธุ์สัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่อนุรักษ์สวนป่าโป่งน้ำร้อน

- ก) จิ้งจกหางหนาม (*Hemidactylus frenatus*)
- ข) เตี้ย (*Varanus salvator*)